

Arzenál Könyvek

Tony Gibbons – David Miller

Korszerű Hadihajók

Kossuth Könyvkiadó, 1993

Fordította: Magyar László

Szakmailag ellenőrizte: Dr. Gömbös János

52-53. oldalak.(Részlet)

Sparviero⁽¹⁾ hajóosztály

Sparviero hajóosztály

Irányítotttrakéta-hordozó siklóhajó

Hét hajó (P420-P427)

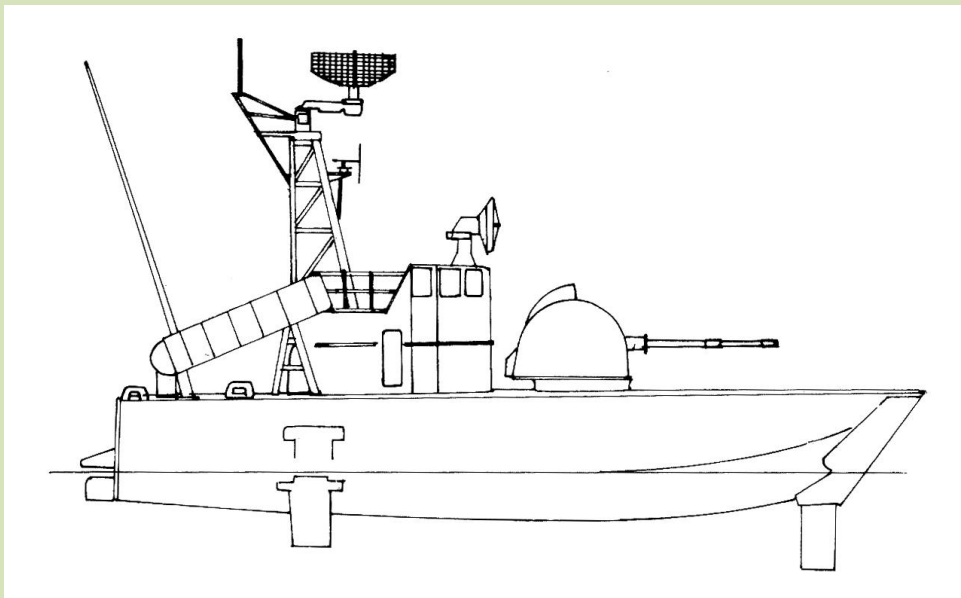
Kibocsátó ország: Olaszország

Vízkiszorítás: 62,5 tonna teljes terheléssel

Méretek: *Hajótest:* hossza: 23 m; szélessége: 7m; merülési mélysége:1,3 m. *Siklólapokkal:* hossza:24,6m; szélessége: 12,1 m; merülési mélysége: a hajótest a vízen -4,4m; siklás közben: 1,3m.

Fegyverzet: 2 db Otomat 2 víz-víz rakéta egy-egy indítóállványon; 1 db 76 mm légvédelmi ágyú.

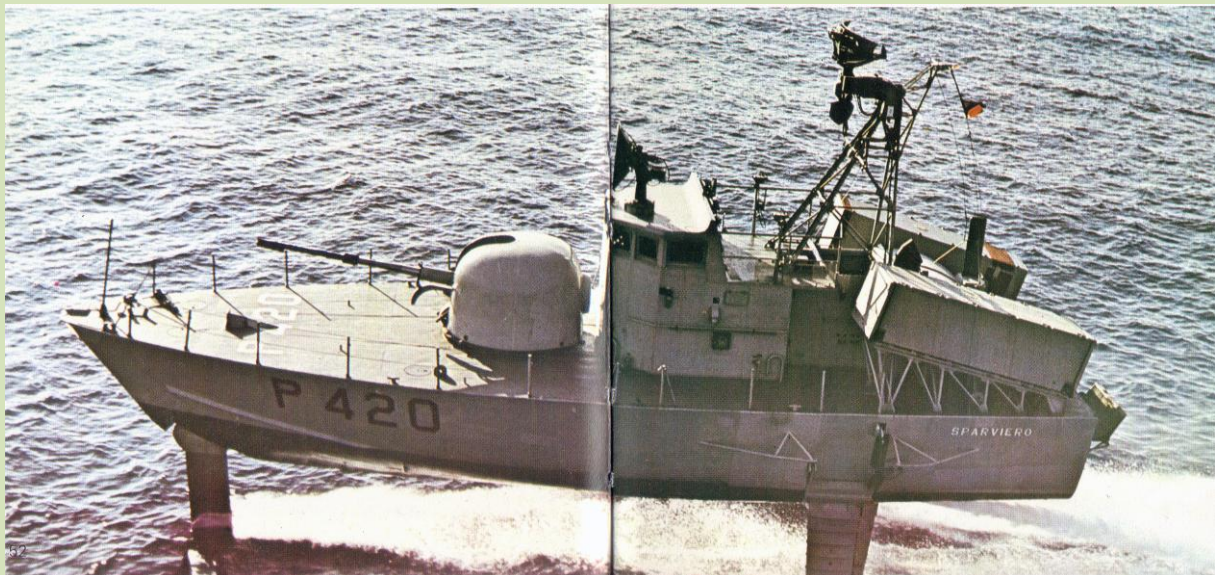
Hajtómű: egy Rolls-Royce Proteus gázturbinás vízszugár hajtómű (4500 LE); egy dízelmotor; 98,8 km maximális sebesség.

A rajzon megfigyelhetőek a Sparviero hordszárnyai és a 76 mm ágyú.

Az amerikai tervezők három kísérleti járőr-siklóhajót építettek az 1960-as évtized elején. Ezeket több éven át tesztelték, azután 1966 és 1968 között megépítettek két versenyképes járőr-siklóhajót. A Grumman cégnél épített *Flagstaff* (PGH-1) egy hagyományos, felszínre emelkedő siklóhajó volt, két hordszárnyal elöl és egy hordszárnyal hátul. A *Tucumcari*

(PGH-2) elődjén a *High Point* (PCH-1) hajón alapult, átvéve annak teljesen alámerülő siklórendszerét. Ez a rendszer egy hordszárnyat használ a hajó orránál és kettőt a hátsó részen. Ez a hajó természeténél fogva ingatag, ezért siklás közben egy kisméretű számítógép és egy hullámmagasság-érzékelő rendszer segíti elő, hogy a sikló rész a víz alatt, a hajótest pedig a vízfelszín fölött maradjon.⁽²⁾ A siklómű behúzható, így a hajó képes hagyományos haladásra is. A *Tucumcari* (PGH-2) vízkiszorítása 58 tonna volt, és akkor a fegyverzete 1 db 40 mm és 2 db 12,7 mm iker gépágyúból és 1 db 81 mm mozsárágyúból állt. Hajtóművei: egy Rolls-Royce Proteus gázturbinás vízszugár-hajtómű a sikláshoz, és egy General Motor dízel a cirkáló hajózáshoz. A hajó siklási sebessége 76,0 km felett volt. A hajót 1973-ban félretették. A *Sparviero* (P420) a *Tucumcari* továbbfejlesztett változata, valamivel nagyobb hajtórözzsel és jóval fejlettebb fegyverzettel. A hajót az Alinavi – a Boeing, az olasz kormány és egy olasz kereskedelmi siklóhajó-építész, Carlo Rodriguez konzorciuma- tervezte és építette. Az olasz haditengerészet részére kilenc hajó⁽³⁾ megépítését hagyta jóvá a Tengerészeti Törvény (Legge Navale) 1975-ben. A hajó igen alkalmas rövid távú feladatok végrehajtására a Földközi-tengeren. Sikeresen lövi ki az Otomat Mk1 típusú víz-víz rakétáit, amelynek hatótávolsága 59,5 km. Hét siklóhajó lát el szolgálatot, és mivel rövid távolságú feladatokra alkalmazzák, a személyzet részére nem építettek szálláshelyet.

Kitűnő kép: a *Sparviero* (P420) nagy sebességű siklás közben.

Az archiváló megjegyzései:

(1) A Sparviero szó jelentése Magyarul: Karvaly. A hajóosztály többi tagja is madarokról kapta a neveit (Sparviero-Karvaly, Nibbio-Kánya, Falcone-Sólyom, Astore-Héja, Grifone-Griffmadár, Gheppio-Vércse, Condor-Kondorkeselyű)

(2) A Sparviero és a hozzá hasonló hajók a teljesen víz alá merült, mélyen futó, vezérelt hordszárnyas hajók kategóriájába tartoznak. Ezek sajátossága, hogy a hordszárnyaknak passzív, áramlási stabilitással nem rendelkeznek, így egy elég bonyolult elektronikus, mechanikus érzékelő és szabályzó rendszer biztosítja a hajó stabilitását szárnyakon, kiemelkedve haladva. Ez nyilvánvaló hátrányt jelent a passzív stabilitással rendelkező „V” állású, felszín áttörő vagy a vízfelszín közelében futó, felszínhatás vezérelte hordszárnyrendszerekhez képest. Előnye abban nyilvánul meg, hogy tengeri üzemre ez lényegesen alkalmasabb, mivel nagymértékben érzéketlen a hullámmásra, és annak hatásaira, valamint a mélyebben futó hordszárnyakon a kavitáció jelensége is nagyobb sebességnél

lép fel, mint más szárnyrendszereknél. Ezekkel a hajókkal elérhető a 90-100 km/h haladási sebesség, míg más szárnyrendszereknél 60-70 km/h körüli ez az érték, a szárnyakon fellépő kavitáció miatt.

(3) A nemzetközi szakirodalom szerint csak 7 hajó épült az Olasz Haditengerészet (Marina Militare) részére, ezek:

Név	Oldalszám	Vízrebocsájtva
Sparviero	P 420	1973. május 9.
Nibbio	P 421	1980. február 29.
Falcone	P 422	1980. október 27.
Astore	P 423	1981. július 20.
Grifone	P 424	1981. december 1.
Gheppio	P 425	1982. június 24.
Condor	P 426	1983. január 25.

További három hajó készült Japán rendelésre ezek a **PG 01**, **PG 02** és **PG 03** jelzést és az **I-GO** osztálymegjelölést kapták. 1992-1994 között bocsájtották őket vízre, a hajók némileg eltérnek az olasz példányoktól, és az utolsót 2010-ben vonták ki a Japán Önvédelmi Erők állományából.

♣ ARCHIVÁLTA: SRY 2013.06.17. ♣ www.sry.atw.hu ♣

